

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 219**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Jag kunde mig slagen af hvad du talade om en god konst, men det är inte denna min bok, det är då visst och sant, hvad som ibland förvånar mig i den är dens lifvande vederhaf-
 tighet. Det är ett par kapitel i din Dröm, som också ge detta
 intryck af verkligt lif och detta kommer öfver mig mycket
 starkt ibland öfver i min. Jag räknade min väns skollärarin-
 nan i går och han talade om för mig, att se af nvenskanna läm-
 nat Kolonien i Jerusalem, och jag måste arbeta en lång stund i
 Tankarna för att blargöra för mig hvilka som vore verkliga
 och hvilka påhittade Kolonister. Det var för resten en man vid
 namn Sköldberg, gift med en af Bettierna, han hade varit i den
 niska förest. Illustrer är ännu kvar. De ha nog sina strider
 alljämt därute, jag vet ej hvarför han rest, han fann väl lifvet för
 strängt.

Jag har tagit mina föreläsningar nu under Korrespondens-
 lister. Blottills har jag haft så mycket efterliggande bref och skrif-
 na, stor ny Korrespondens, manuskript ett gånge och så därtill
 en sådan mängd Korrespondens att jag arbetar från morgon till kväll
 utan att hinna tänka på något nytt. Men det blir snart bättre,
 vi äro nu på det trettonde arkot, och det blir nog ej mer än sex till,
 om det blir det.

Jag har nu sett en penn, det var intet originellt eller mycket
 märkligt, men jag kunde ej finna ut något bättre gjalt, så den fick
 gå.

Jag får allt tala om för dig att jag idag fick bref från en tysk,
 som skall skriva någon slags artikel och begär upplysning
 om jag vid conceptionen af mina verk först en härlig bild
 något som Compositionens grunddrag, Personernas utseende
 framställer sig för mina ögon och om alles Bedärliga ställ
 sich sekundär an, oder int der Prozeß im myskelarte. Dominirt
 eine bestimmte Idee, die sich eine kontinuierliche Bilderkette
 die ihr adäquate form nachträglich schafft, Det är skönt.

Tänk mig för deservit för den egna
dina något annat, som jag inte kan
någon. du gör ju alla mig af en följ som
någon. du gör ju alla mig af en följ som
någon. du gör ju alla mig af en följ som

Jag vet hur jag manipulerar, men jag ser jag, att den Karlson
inte vet det. En förb. estetisk plabb, säger Bibbing.

Jag tyckte Karls postkort var uselt gjort, men biografien var
bra, som gjorde uttårens af hans mänskliga sidor. Klappa
intresserar oss mycket. För att säga samlingen, så är jag nu
så pass bra, att jag kan skapa mig så mycket frisk luft jag
behöfver och gå minne ärenden. Det gör, att jag ej har mycket lust
att gå till klakter, som jag ej tror på. Pödenbaum är vinst skick-
lig, men så gräsligt hård och rå, att jag ej kan lämna mig i hans
händer. Bli jag sämre till vären igen, så får vi gå till någon i
Stockholm och sedan bada här eller annarskåles. Vi ska kanske
kamma ihåg Klappa. Bingen kan man ju ej tro på, fast han är
snäll. Apropos så har jag skaffat mig två rannic matt-
skjortor, så långa att de släpa både fram och bak. Det blir en
estetisk fröjd för dig. Det står ju i de står rannicbeskrifningarna
att de, som begagnar rannic hade varit och dag, blifva bättre af
reumatism om några månader. Kan det börjar hjälpa för
mig nu då jag legat i rannic bortåt ett halft år. Men själva kattrin-
gen kan ej rannic hjälpa, det skulle vara Klappa. Men det tror jag
ej på.

Jag tror, att jag lider mer af Levertens Kvinnokat än någon
annan, jag är fast och arg Kvinnokatkvinnor. Det var skamligt
att taga in fru Pich Müller, som ju tyckt ha skrivit en bla roman
bland de andra två. Det är dock skamligt att ge mig en sådan titel.

Jag hoppas att Vår Glorie har ett helvete i beredskap för orättfärdiga
fruktinnens ^{prottyker} du vet för resten det nästa gång låter kan mig veta
att jag gått i söndags skolan eller är obildad eller något dylikt
fint och älskvärd.

Håller böoken på att springa, det tror jag bestämt. Men
du är allt klassiskt, som predikar för mig om att ej gå på
föreläsningar och så är du borta kvarje kväll på en del en
del andra. Det är för resten ingen fara, att jag ignar mig af händ-
verket, jag vet så förfärligt väl, att det bara är ett tilltag och ingen
fullständig konst. Jag är så ytterligt mottaglig för allt, som är skrifvet, att
jag tror mig kan en bit af en skådespel i mig, jag ser verkligen det skriva bättre
för mig än verkligaheten, men det är inte mig, att det varit och härför, det för-